

Πρξ 16,8-40

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στους Φιλίππους

Ὅπως θά ξέρετε, παιδιά, οἱ Ἕλληνες δέν ἤμασταν ἀπό πάντα χριστιανοί. Μήπως θυμάστε ποιούς θεούς λάτρευαν;... Πῶς ἔγινε, λοιπόν, ν' ἀφήσουμε τήν εἰδωλολατρία καί νά γίνουμε χριστιανοί; Στήν Καινή Διαθήκη, στό βιβλίο «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων», διαβάζουμε γιά τό **ξεκίνημα τοῦ χριστιανισμοῦ στήν πατρίδα μας.**

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος βρισκόταν στήν **Τρωάδα**, τήν ἀρχαία Τροία. Ἦταν νύχτα. Ξαφνικά βλέπει ἕνα **ὄραμα**: Ἕνας **Μακεδόνας** στέκεται μπροστά του καί τόν παρακαλεῖ: «**Ἔλα στή Μακεδονία καί βοήθησέ μας!**».

Μ' αὐτό τό ὄραμα κάλεσε ὁ Κύριος τόν ἀπόστολο Παῦλο νά κηρύξει τό εὐαγγέλιο στήν Ἑλλάδα, πού μέχρι τότε ἦταν βυθισμένη στό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας.

Ξεκινᾷ, λοιπόν, ὁ ἀπόστολος μαζί μέ τούς συνεργάτες του -τόν **Σίλα**, τόν **Λουκά**, τόν **Τιμόθεο**- γιά τή Μακεδονία. Φθάνουν στους **Φιλίππους**, κοντά στή σημερινή Καβάλα. Τήν πόλη αὐτή ἔχτισε πρὶν τέσσερις αἰῶνες ὁ μακεδόνας βασιλιάς Φίλιππος Β΄, ὁ πατέρας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Στά χρόνια του ἀποστόλου Παύλου ἦταν σπουδαία πόλη, **ρωμαϊκή ἀποικία**. Εἶχαν ἐγκατασταθεῖ, δηλαδή, ἐκεῖ ρωμαῖοι

στρατιωτικοί με τις οικογένειές τους.

Όταν έφτασε τό **Σάββατο**, οί απόστολοι βγήκαν έξω από τήν πόλη. Σ' έναν όμορφο τόπο δίπλα στόν **Άγγίτη ποταμό** συγκεντρώνονταν οί λιγοστοί Ίουδαίοι τών Φιλίππων γιά νά προσευχηθοῦν καί νά μελετήσουν τήν Παλαιά Διαθήκη. Αυτόν τόν τόπο τής προσευχῆς διάλεξε ό απόστολος Παῦλος γιά νά κάνει τό πρῶτο του κήρυγμα. Ἐκεῖ, παιδιά, **γιά πρώτη φορά στήν Ἑλλάδα μας -γιά πρώτη φορά στήν Εὐρώπη- ἀκούγεται τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τό γεγονός τής ἀνάστασῆς Του.**

Μέ πολλή προσοχή τόν ἀκοῦν ὅλοι, ἰδιαίτερα κάποιες εὐσεβεῖς γυναῖκες. Ἀνάμεσά τους ξεχωρίζει κάποια **Λυδία**. Γιά δεῖτε μέ τί ἐνδιαφέρον παρακολουθεῖ! Δέν εἶναι Ἰουδαία, ἀλλά σέβεται τόν Θεό τών Ἰουδαίων. Ζεῖ μέ τήν οικογένειά της στούς Φιλίππους καί ἀσχολεῖται μέ τό **ἐμπόριο τής πορφύρας**, μιᾶς πανάκριβης χρωστικῆς οὐσίας, μέ τήν ὁποία ἔβαφαν κόκκινους τούς πολυτελέστατους χιτῶνες τών ρωμαίων ἀξιωματούχων.

Ἡ Λυδία, λοιπόν, ἦταν μία δραστήρια, πλούσια καί πανέξυπνη γυναίκα. Ὅσα εἶπε ό απόστολος Παῦλος ἐκείνη τή μέρα τ' ἄκουσε **μέ πολλή προσοχή**. Δέν ἔχασε οὔτε μιά λέξη. Καί **ό Θεός ἄνοιξε διάπλατα τήν καρδιά της**, φώτισε τή σκέψη της. Κι ἔγινε ἡ Λυδία **ἡ πρώτη χριστιανή στήν Ἑλλάδα, ἡ πρώτη χριστιανή στήν Εὐρώπη!** Στή συνέχεια βαπτίστηκε καί ἡ οικογένειά της, βαπτίστηκαν κι ἄλλοι κάτοικοι τών Φιλίππων. Σ' ὅλους αὐτούς, στούς χριστιανούς τών Φιλίππων, θά στείλει ἀργότερα ό απόστολος Παῦλος τήν **πρός Φιλιππησίους Ἐπιστολή**.

Μέσα από τήν καρδιά του δόξαζε ό απόστολος τόν Θεό πού τόν ἀξίωσε νά φέρει καί στήν Ἑλλάδα τό φῶς τοῦ εὐαγγελίου! Κι ἦταν τόση ἡ χαρά του, πού δέν τή μείωσε οὔτε ἐλάχιστα ἡ περιπέτεια πού ἀκολούθησε. Τί συνέβη;

Στούς Φιλίππους ζοῦσε **μιά γυναίκα δαιμονισμένη**, πού **εἶχε τήν ἰκανότητα νά μαντεύει**. Ἦταν δούλη καί τ' ἀφεντικά της τήν ἐκ -

μεταλλεύονταν για να βγάζουν χρήματα. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὁμως διέταξε να βγει τό δαιμόνιο ἀπό μέσα της, καί τότε αὐτή ἔπαψε να μαντεύει. Τά ἀφεντικά της ἐξοργίστηκαν. Ἔχαναν, βλέπετε, τά ἁμαρτωλά τους κέρδη. Πιάνουν, λοιπόν, **τόν Παῦλο καί τόν Σίλα**, καί τούς ὀδηγοῦν βίαια στούς ἄρχοντες τῆς πόλης. «Σᾶς παραδίδουμε αὐτούς τούς δύο», εἶπαν γεμάτοι μίσος, «γιά να τούς τιμωρήσετε παραδειγματικά. Εἶναι ταραχοποιοί. Ἀπ' ὅπου περνοῦν, σπέρνουν τήν ἀναστάτωση!».

Δίνουν ἐντολή ἐκεῖνοι **να ραβδίσουν** σκληρά τούς δύο ἀποστόλους, **να τούς ρίξουν στή φυλακή** κι ἐκεῖ να τούς δέσουν χέρια καί πόδια **στό βασανιστικό ξύλο**, ὥστε να μή μπορούν να κουνηθοῦν καθόλου. Ἄδικα, χωρίς να ἐλέγξουν τήν ὑπόθεση! Καί να, ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί ὁ Σίλας στή φυλακή!

Τό συγκλονιστικό ὁμως εἶναι ὅτι **καί μέσα στή φυλακή οἱ δύο ἀπόστολοι ὑμνοῦν τόν Θεό!** Τί κι ἄν πονοῦν; Γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί γιά τό εὐαγγέλιό Του εἶναι ἀποφασισμένοι να ὑπομείνουν τά πάντα!

Ἄλλά κι ὁ Θεός κάνει τό θαῦμα Του. Ἕνας δυνατός σεισμός ἀνοίγει ξαφνικά τίς πόρτες τῆς φυλακῆς. Ἐντρομος ὁ δεσμοφύλακας ἐτοιμάζεται να βάλει τέρμα στή ζωή του μέ τό ζίφος του. Εἶναι βέβαιος πῶς ὅλοι οἱ κρατούμενοι δραπετεύσαν. Καί ξέρει ὅτι τόν περιμένει πολύ αὐστηρή τιμωρία.

«Μήν κάνεις κακό στόν ἑαυτό σου, ὅλοι εἴμαστε ἐδῶ», τόν προλαβαίνει ἡ φωνή τοῦ Παύλου. Πραγματικά, μ' ἕναν δαυλό ὁ δεσμοφύλακας βλέπει ἐκπληκτος ὅλους τούς φυλακισμένους γύρω ἀπό τούς δύο ἀποστόλους! Συγκλονισμένος πέφτει στά πόδια τους. Μά τί ἄνθρωποι εἶναι αὐτοί;

Σέ λίγο, ὁ πρῶην βάνουσος δεσμοφύλακας ἀκούει μέ λαχτάρια τόν ἀπόστολο Παῦλο να τοῦ μιλά γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό. Κι ἐκεῖνη τή βραδιά βαπτίζεται χριστιανός, ὁ ἴδιος καί ὅλη ἡ οἰκογένειά του!

Τήν ἄλλη μέρα, πρῶι πρῶι, οἱ ἄρχοντες, πού κατάλαβαν τί ἀδικία

είχαν διαπράξει, απελευθερώνουν τούς δύο κρατουμένους, Παῦλο καί Σίλα. Φεύγουν οί απόστολοι ἀπό τήν πόλη τῶν Φιλίππων. Τί κι ἂν ἀκόμη πονᾷ τό σῶμα τους ἀπό τούς ραβδισμούς κι ἀπό τό βασανιστικό ἐκεῖνο ζύλο; Λαχταροῦν νά κηρύξουν κι ἄλλου τόν Χριστό. Κατευθύνονται τώρα πρὸς τή **Θεσσαλονίκη**. Κι εἶναι τόσο εὐτυχισμένοι! Ἦδη ἄρχισε νά ριζώνει στήν Ἑλλάδα ὁ σπόρος τοῦ εὐαγγελίου! Ἦδη συστήθηκε **μιά νέα χριστιανική κοινότητα, ἡ πρώτη στό ἔδαφος τῆς Εὐρώπης!**

Ἐξωτερική Ἱεραποστολή

Σᾶς διηγήθηκα σήμερα, παιδιά, πῶς ἔφτασε τό φῶς τοῦ εὐαγγελίου στήν Ἑλλάδα, πῶς γιά πρώτη φορά κηρύχθηκε ἡ πίστη τοῦ Χριστοῦ στήν Εὐρώπη. Μήπως ξέρετε ἐσεῖς πῶς ἀπλώθηκε ἔπειτα ἡ πίστη μας καί στίς ἄλλες ἠπείρους;

Πρῶτοι οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, **οἱ δώδεκα ἀπόστολοι καί μαζί ὁ ἀπόστολος Παῦλος** κήρυξαν τό εὐαγγέλιο σέ ὅλο τόν τότε γνωστό κόσμο.

Ἀπό τούς ἀποστόλους πῆραν ἔπειτα τή σκυτάλη **οἱ ἱεραπόστολοι**. Σέ κάθε ἐποχή ὑπάρχουν ἱεραπόστολοι. Εἶναι οἱ συνεχιστές τοῦ ἔργου τῶν ἀποστόλων. Θά γνωρίζετε ἐσεῖς, παιδιά, δύο μεγάλους ἱεραποστόλους πού ἔζησαν κατά τά **βυζαντινά χρόνια**. Ἐφεραν τόν χριστιανισμό στους **σλαβικούς λαούς** τῆς βόρειας Εὐρώπης. Ὁ **Κύριλλος** καί ὁ **Μεθόδιος**, δύο ἀδέρφια ἀπό τή Θεσσαλονίκη. Ἀλλά καί μέχρι σήμερα **σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς** ἱεραπόστολοι κηρύπτουν τό εὐαγγέλιο. Δεῖτε (*δείχνουμε τήν ὑδρόγειο σφαῖρα ἢ τήν ἀφίσα, βλ. ἐποπτικό ὑλικό*): Εὐρώπη, Ἀσία, Ἀφρική, Ὠκεανία... Σ' ὅλες τίς ἠπείρους ὑπάρχουν σήμερα χριστιανικές κοινότητες.

Κι ὅπως οἱ πρῶτοι ἀπόστολοι, ἔτσι καί οἱ ἱεραπόστολοι κάθε

ἐποχῆς ρίχνονται **μέ ζῆλο καί χαρά** στό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. **Ἀφήνουν πίσω** τήν πατρίδα τους, τούς δικούς τους, τήν καριέρα τους καί **δίνουν ὅλη τή ζωή τους** σέ μιὰ μεγάλη ἀποστολή: **νά φτάσει παντοῦ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ!**

Πολλές φορές συναντοῦν **μεγάλες δυσκολίες**. Κάποιοι λαοί, ὅπως γνωρίζετε, ἀκόμη καί στίς μέρες μας, ζοῦν μέσα σέ ἄθλιες συνθήκες: φτώχεια, πείνα, ἐπιδημίες... Ἀλλά οἱ ἱεραπόστολοι, ὅπως ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας ὑμνοῦσαν τόν Θεό ἀκόμη καί μέσα στή φυλακή, ἔτσι κι αὐτοί μέσα στίς δυσκολίες δοξάζουν τόν Θεό καί συνεχίζουν ἀκούραστοι τίς προσπάθειές τους. Ξεχνοῦν τόν ἑαυτό τους, στεροῦνται τίς ἀνέσεις πού θά εἶχαν στήν πατρίδα τους καί ζοῦν μόνο γιά τούς ἄλλους! Ὁργανώνουν **συσσίτια**, παρέρχουν **ἰατρική περίθαλψη**, συστήνουν **σχολεῖα**. Καί κυρίως, **διδάσκουν** τό εὐαγγέλιο, **βαπτίζουν** χριστιανούς, **χτίζουν ναούς**.

Σ' αὐτό τό τεράστιο ἔργο ἔχουν βοηθούς τους ὄλους ἐκείνους πού δέν μποροῦν νά πᾶνε ὡς ἐκεῖ, ἀλλά στέλνουν οἰκονομική ἐνίσχυση ἢ προμήθειες σέ ροῦχα, φάρμακα κι ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται. Τό «Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακοινίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», πού ιδρύθηκε τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1967, συντονίζει ὅλες αὐτές τίς προσπάθειες.

Καί κάθε χρόνο, ἡ πρώτη ἐβδομάδα τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς ὀνομάζεται «**Εβδομάδα Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς**». Σήμερα, **Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας**, πού πανηγυρίζουμε τή **νίκη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας ἐναντίον ὅλων τῶν αἱρέσεων**, ἔγινε ἔρανος στούς ναούς γιά τίς ἀνάγκες τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Ἀλλά καί ὅλη τήν ἐβδομάδα πού ἀκολουθεῖ, ἡ σκέψη μας ἰδιαίτερα ἀγκαλιάζει ὅσους ζοῦν ἀκόμη μέσα στό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας.

Ἐμεῖς ἄραγε, παιδιά, θά μπορούσαμε νά κάνουμε κάτι γιά νά βοηθήσουμε στό ἔργο τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς; Τί μπορούμε ἐμεῖς, τά μικρά παιδιά, νά προσφέρουμε;

■ τήν προσευχή μας

✍ για τούς ιεραποστόλους, νά τούς φυλάγει ὁ Θεός καί νά τούς δυναμώνει

✍ για τούς νεοφωτίστους, νά μπορέσουν νά ἀπαλλαχθοῦν ἀπό τίς παλιές τους συνήθειες καί νά γίνουν ἀληθινοί χριστιανοί

✍ για κείνους πού ἀκόμη βρίσκονται στήν πλάνη, νά γνωρίσουν τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

■ μία μικρή οικονομική βοήθεια

Ἄν ὅλοι μαζί κάνουμε μία προσπάθεια, ἂν κάτι λίγο στερηθοῦμε γιά χάρη τους, ὁ Θεός θά εὐλογήσει καί θά πιάσει τόπο ἢ μικρή προσφορά τῆς ἀγάπης μας. *(Θά ἦταν καλό νά ὀργανωθεῖ μία τέτοια κίνηση στό Κατηχητικό. Θά ἦταν, ἐπίσης, ἐνδιαφέρον νά δείξουμε στά παιδιά περιοδικά σχετικά μέ τήν Ἐξωτερική Ἱεραποστολή, π.χ. «Πάντα τά ἔθνη», ἢ κάποια κατάλληλη προβολή. Τέλος, ἂν φροντίσει νά ἐνημερωθεῖ ὁ κατηχητής, θά εἶναι σέ θέση νά δώσει καί κάποιες πληροφορίες γιά τήν τρέχουσα κατάσταση στό ἔργο τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς).*

**Τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου
ἀπλώνεται στή γῆ
μέ τούς ιεραποστόλους
πού ἔχουνε ζῆλο πολύ.**

**Στό ἱερό τους ἔργο
μικρό παιδί κι ἐγώ
ποθῶ μέ ὅποιον τρόπο
πάντα νά βοηθῶ.**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Έγχρωμες εικόνες.
2. Φωτογραφίες από τό βαπτιστήριο τῆς ἀγίας Λυδίας.
3. Χάρτης.
4. Αφίσα.
5. Παιχνίδι.
6. Σύνδεσμος μέ τό βίντεο ἀπό τά "Αληθινά Σενάρια" γιά τήν ἐξωτερική ἱεραποστολή.
7. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.